

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เรื่อง หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาศึกษาต่อภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒

.....

โดยเป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อของพนักงานมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นการพัฒนาให้พนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติหน้าที่ในอนาคตได้ดีขึ้น

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๓๒ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย ในคราวประชุมวาระพิเศษ ครั้งที่ ๓ (๓/๒๕๖๒) เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ.๒๕๖๒ จึงให้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษาต่อภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษาต่อภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษาต่อภายในประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการและสายสนับสนุน พนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สายวิชาการ และสายสนับสนุน ประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ และพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สายวิชาการ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

“พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน และพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้ สายสนับสนุน ประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

/“ศึกษา” หมายความว่า...

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการศึกษาต่อภาคปกติ ภาคนอก เวลาราชการ การเพิ่มพูนวิทยฐานะด้วยการเรียนตามหลักสูตรในสถานศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือ ประกาศนียบัตร

“การลาศึกษาต่อภาคปกติ” หมายความว่า การลาศึกษาโดยใช้เวลาราชการเต็มเวลา

“การลาศึกษาต่อภาคนอกเวลา” หมายความว่า การลาศึกษาโดยใช้เวลาราชการ บางส่วน แต่ไม่เกิน ๒ วันต่อสัปดาห์ หรือไม่ใช้เวลาราชการเลย”

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ ในกรณีที่มีปัญหาจากการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจตีความและวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ การให้พนักงานลาศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๕.๑ สาขาวิชาและระดับความรู้ที่ให้ไปศึกษาเพิ่มเติมต้องสอดคล้องหรือเป็น ประโยชน์กับงาน หรือตำแหน่งที่ดำรงอยู่

๕.๒ ต้องเป็นการอนุญาตให้ไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการรับรอง มาตรฐาน หรือได้รับการรับรองคุณวุฒิจากสำนักงาน ก.พ.

๕.๓ ต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ให้เสียหาย แก่ทางราชการและไม่ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิการบดีเป็นรายๆ ไป

๕.๔ ถ้าพนักงานที่อนุญาตให้ลาศึกษาต่อได้สำเร็จการศึกษากลับมาแล้ว จะเป็นผู้ที่ได ้รับการพัฒนาสมรรถนะตรงตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ปฏิบัติงานอยู่ หรือสามารถนำความรู้มาพัฒนางาน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากขึ้น หรือเพิ่มตัวชี้วัดด้านการพัฒนาบุคลากรให้กับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ในกรณีที่มีกิจธุระหรือเจ็บป่วยหรือกรณีอื่นใดที่ ต้องลา ให้อยู่ในใบลาต่อมหาวิทยาลัยตามระเบียบว่าด้วยการลาของทางราชการ

ข้อ ๗ พนักงานที่ได้รับอนุญาตลาศึกษาต่อทั้งภาคปกติและภาคนอกเวลาราชการต้องปฏิบัติ ตามประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัยโดยเคร่งครัด

ข้อ ๘ ให้พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อต้องทำสัญญาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด และต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันในสัญญาที่ได้ทำไว้กับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อต้องรายงานผลการศึกษาทุกๆ ภาคการศึกษาให้ มหาวิทยาลัยรับทราบ

ข้อ ๑๐ พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อจะต้องสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่ กำหนด หากจะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานศึกษา หรือแนวทางการศึกษาให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาต ไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิการบดีเป็นรายๆ ไป

ข้อ ๑๑ พนักงานที่ไปศึกษาต่อ โดยไม่ได้ขออนุญาตจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายจะไม่มีสิทธิได้รับการพิจารณาปรับวุฒิ

กรณีพนักงานที่อยู่ระหว่างการศึกษาก่อนมาบรรจุแต่งตั้งเป็นพนักงานให้ทำเรื่องเสนอขออนุญาตจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้อนุญาตโดยเร็ว ก่อนสำเร็จการศึกษา

หมวด ๒

การลาศึกษาต่อภาคปกติ

ข้อ ๑๒ พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่จะไปศึกษาต่อภาคปกติต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑๒.๑ มีอายุไม่เกิน ๔๕ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษาที่จะเข้าศึกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิการบดี ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงระยะเวลาการกลับเข้าปฏิบัติงานหลังสำเร็จการศึกษา ซึ่งต้องอยู่ภายในระยะเวลาก่อนเกษียณอายุในการปฏิบัติงาน

๑๒.๒ ปฏิบัติงานด้วยดี มีความประพฤติเรียบร้อยและไม่อยู่ระหว่างถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษที่ถูกลงโทษตัดค่าจ้าง จะไปศึกษาต่อได้เมื่อพ้นโทษตัดค่าจ้างแล้ว

๑๒.๓ ต้องเป็นผู้ที่พ้นจากการทดลองปฏิบัติงานแล้ว

๑๒.๔ ต้องมีเวลาปฏิบัติงานเป็นเวลาดำเนินการไม่น้อยกว่า ๒ ปี ทั้งนี้ นับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษาที่จะเข้าศึกษา

ถ้าอธิการบดีมีความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่มีเวลาปฏิบัติงานติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒ ปี ไปศึกษาต่อในสาขาวิชาที่มีความจำเป็นอย่างอื่นในการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยเนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลน ให้อธิการบดีพิจารณาอนุญาตเป็นรายๆ ไป

ข้อ ๑๓ พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่จะลาไปศึกษาต่อต้องได้รับอนุญาตจากอธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายให้ไปสมัครสอบคัดเลือก เมื่อสถานศึกษาประกาศผลการสอบคัดเลือกแล้วการจะให้ลาไปศึกษานั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดีอีกชั้นหนึ่ง โดยคำนึงถึงระดับการศึกษา สาขาวิชาที่สอดคล้องหรือเป็นประโยชน์กับงาน หรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ดำรงอยู่

ข้อ ๑๔ พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อต้องศึกษาให้สำเร็จตามกำหนดเวลาในหลักสูตร ถ้าไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จได้ทันตามกำหนด และมีความประสงค์จะขยายเวลาในการลาศึกษาต่ออีกให้ยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยตามแบบที่กำหนดก่อนวันสิ้นสุดของสัญญาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน พร้อมด้วยความเห็นของสถานศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบการพิจารณาอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ทำสัญญาเพิ่มเติมโดยอนุโลม ตามข้อ ๘ หากพิจารณาแล้วปรากฏว่า พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อได้ใช้เวลาไปเพื่อการอื่นหรือศึกษาวิชาอื่นนอกเหนือจากที่ทางมหาวิทยาลัยอนุญาตไว้ จนเป็นเหตุให้ศึกษาสำเร็จช้ากว่ากำหนดเวลาศึกษาตามหลักสูตร หรือไม่เอาใจใส่ต่อการศึกษา หรือมีความประพฤติไม่เหมาะสม ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

/หากพนักงานมหาวิทยาลัย...

หากพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ศึกษานำไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งอธิการบดี อาจพิจารณาขยายเวลาการศึกษาได้ตามเหตุผลและความจำเป็นเฉพาะกรณี ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา รวมแล้วไม่เกิน ๒ ครั้ง หรือไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่ได้รับอนุญาตให้ไปลาศึกษาต่อมีผลการศึกษาประจำ ภาคการศึกษา ปรากฏว่าแม้จะลาศึกษาอยู่ต่อไปก็ไม่สามารถให้จบตามหลักสูตรได้ ให้มหาวิทยาลัยเรียกตัว กลับเข้าปฏิบัติงานตามเดิมต่อไป

ข้อ ๑๕ พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการที่ลาศึกษาต่อ เมื่อศึกษาจบหลักสูตรตามที่ได้รับ อนุญาตให้ลาศึกษา ให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานทันที สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการที่ได้ศึกษา ในภาคทฤษฎีเสร็จเรียบร้อยแล้วคงเหลือเฉพาะการทำวิทยานิพนธ์ จะรายงานตัวขอกลับเข้าปฏิบัติงานก่อนก็ได้ แต่หลังจากกลับเข้าปฏิบัติงานแล้ว ถ้าจะไปศึกษาค้นคว้าเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ ต้องขออนุญาตลาตาม หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลาพักหรือลาพักผ่อนของพนักงานมหาวิทยาลัย หรือขออนุญาตเพื่อไปเพิ่มพูน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน แล้วแต่กรณี

การรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานเป็นหนังสือต่อมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาสั่งการให้กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป

ข้อ ๑๖ พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว หรือสอบตกต้องออกจากสถานศึกษาหรือต้องหยุดการศึกษาก่อนสำเร็จด้วยประการใดๆ ก็ตามต้องกลับมา ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ลาไปศึกษา

ทั้งนี้ การปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งไม่เป็นข้อผูกพันมหาวิทยาลัยในการจ้างหรือต่อสัญญา ปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ

ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อรายใด ไม่สามารถปฏิบัติ ตามเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคหนึ่ง จะต้องขอใช้คืนเงินทุนและหรือเงินค่าจ้าง และหรือเงินอื่นใดทั้งสิ้นที่ได้รับ ไปในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ และเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินที่จะต้องขอใช้คืนแก่มหาวิทยาลัย ทันที เว้นแต่ไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงานขอใช้ หรือปฏิบัติงานขอใช้ไม่ครบกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เพราะถึงแก่ความตายหรือถูกสั่งให้ออกจากการปฏิบัติงานเนื่องจากเจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ก็ให้ระงับไม่ต้องรับผิดชอบใช้เงินและเบี้ยปรับจำนวนดังกล่าวคืนแก่มหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การลาศึกษาต่อภาคนอกเวลา

ข้อ ๑๗ พนักงานที่จะไปศึกษาต่อภาคนอกเวลาต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑๗.๑ มีอายุไม่เกิน ๔๕ ปีบริบูรณ์ นับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษาที่จะเข้าศึกษา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิการบดี ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงระยะเวลาการกลับเข้าปฏิบัติงานขอใช้ภายหลังสำเร็จ การศึกษา ซึ่งจะต้องอยู่ภายในระยะเวลาก่อนเกษียณอายุในการปฏิบัติงาน

/๑๗.๒ ปฏิบัติงาน...

๑๗.๒ ปฏิบัติงานด้วยดี มีความประพฤติเรียบร้อยและไม่อยู่ระหว่างถูกลงโทษทางวินัย เว้นแต่โทษภาคทัณฑ์หรือโทษตัดค่าจ้าง จะไปศึกษาต่อได้เมื่อพ้นโทษตัดค่าจ้างแล้ว

๑๗.๓ ต้องเป็นผู้ที่พ้นจากการทดลองปฏิบัติงานแล้ว

ข้อ ๑๘ การขออนุญาตลาศึกษาต่อภาคนอกเวลา เมื่อพนักงานผู้ใดไปสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อได้แล้ว ให้ขออนุญาตต่ออธิการบดีก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะลาศึกษาต่อภาคนอกเวลาได้

ในกรณีการขอลาศึกษาต่อภาคนอกเวลาราชการโดยใช้เวลาราชการบางส่วน มหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุญาตลาศึกษาเฉพาะพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการเท่านั้น

ข้อ ๑๙ ให้พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อทำสัญญาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๐ ถ้าพนักงานจะไปศึกษาค้นคว้าเพื่อการทำวิทยานิพนธ์ ให้ขออนุญาตลาตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลากิจหรือลาพักผ่อนของพนักงาน หรือขออนุญาตเพื่อไปเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อภาคนอกเวลาโดยใช้เวลาราชการบางส่วน ถ้าไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จได้ทันตามกำหนด และมีความประสงค์จะขอขยายเวลาในการลาศึกษาต่ออีกให้ยื่นคำร้องต่อมหาวิทยาลัยตามแบบที่กำหนดก่อนวันสิ้นสุดของสัญญาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน พร้อมด้วยความเห็นของสถานศึกษาหรืออาจารย์ที่ปรึกษา ประกอบการพิจารณาอนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ทำสัญญาเพิ่มเติมโดยอนุโลม ตามข้อ ๘ หากพิจารณาแล้วปรากฏว่าพนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อได้ใช้เวลาไป เพื่อการอื่นหรือศึกษาวิชาอื่นนอกเหนือจากที่ทางมหาวิทยาลัยอนุญาตไว้จนเป็นเหตุให้ศึกษาสำเร็จช้ากว่ากำหนดเวลาศึกษาตามหลักสูตร หรือไม่เอาใจใส่ต่อการศึกษา หรือมีความประพฤติไม่เหมาะสมให้มหาวิทยาลัยดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

หากศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีอาจพิจารณาขยายเวลาการศึกษาได้ตามเหตุผลและความจำเป็นเฉพาะกรณี ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา รวมแล้วไม่เกิน ๒ ครั้ง หรือไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการที่ได้รับอนุญาตให้ไปลาศึกษาต่อภาคนอกเวลาราชการโดยใช้เวลาราชการบางส่วนมีผลการศึกษาประจำภาคการศึกษาปรากฏว่าแม้จะลาศึกษาอยู่ต่อไปก็ไม่สามารถให้จบตามหลักสูตรได้ ให้มหาวิทยาลัยเรียกตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามเดิมต่อไป

ข้อ ๒๒ ข้อผูกพันของพนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อภาคนอกเวลาราชการ มีดังนี้

๒๒.๑ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วต้องกลับมาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยทันทีเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน

ทั้งนี้ การปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งไม่เป็นข้อผูกพันมหาวิทยาลัยในการจ้างหรือต่อสัญญาปฏิบัติงานของพนักงาน

๒๒.๒ ถ้าไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๒.๑ จะต้องชดใช้เงินในอัตราร้อยละ ๑๐ ของเงินค่าจ้างที่ได้รับไปในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ รวมทั้งเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินที่จะต้องชดใช้คืนแก่มหาวิทยาลัยทันที เว้นแต่ไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงานชดใช้ หรือปฏิบัติงานชดใช้ไม่ครบกำหนดเวลาตาม

/ข้อ ๒๒.๑ เพราะถึง...

ข้อ ๒๒.๑ เพราะถึงแก่ความตายหรือถูกสั่งให้ออกจากการปฏิบัติงานเนื่องจากเจ็บป่วยทุพพลภาพ ตกเป็น
ผู้ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ก็ให้ระงับไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายและเบี้ยปรับจำนวน
ดังกล่าวแก่มหาวิทยาลัย

๒๒.๓ ถ้าพนักงานมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภาคนอก
เวลาราชการ โดยใช้เวลาราชการบางส่วนรายใด ไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติราชการได้ครบตามระยะเวลาที่
กำหนด หรือต้องยุติการศึกษาก่อนสำเร็จด้วยประการใดๆ จะต้องเข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทันทที่เป็นเวลา
ติดต่อกัน ๑๒ เดือน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๓ การดำเนินการใดๆ กับพนักงานซึ่งได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อภาคปกติ หรือภาคนอก
เวลาภายในประเทศก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และข้อผูกพันต่างๆ ตามที่กำหนดไว้
ในประกาศนี้ให้อยู่เดิมและสัญญาที่ทำไว้กับมหาวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เส็งพานิช)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม